

PINKSTEREN 1990

GEACHTE LEDEN,

Het was deze keer ontzettend vroeg, dat de familie op het flintplein aanwezig moest zijn.(08.15) Na de toespraak van één der nieuwe bestuursleden-waar een ieder deze dag wel een beetje op zou letten- , werd het vertrek aangekondigd. Eén voor één op pad. De meesten hadden al gauw door dat het om een puzzelrit ging. Dat was weer eens iets anders! Met het eerste gedeelte van de rit hadden de meesten wat moeite, wat bleek uit de verhalen van sommigen onder ons en het aantal gereden kilometers.(doe als uw verslaggever en neem een bestuurslid in de wagen) De eerste stop was bij het "Boshuis", waar velen na omzwervingen door het bestuur enthousiast werden begroet. Het kopje koffie, dat door de vereniging werd betaald, liet een ieder zich goed smaken. Ook het pilsje. Het tweede deel van de puzzelrit was niet zo moeilijk, misschien stond ome Gerrit wel iets te opzichtig aan de weg. Anders had ik nog niet geweten wat er dan gebeurd was. Helaas werkte het weer niet mee. Aangekomen in het bos werden we verrast met de van huis meegenomen verfrissingen. (lekker goedkoop hè !)

De spelletjes, waarschijnlijk uitgedacht door één der nieuwe bestuursleden, kwamen goed over. Zo hier en daar heb ik mijn oor te luisteren gelegd. Voor het eerst deze dag in de auto's achter elkaar aan, maar waarheen? Nou, dat wisten we binnen vijf minuten. (de Pelikaan) Hier werden alle papieren van de puzzelrit en de spelen naast elkaar gelegd en nagekeken. Het was geen verrassing voor ome Bep, tante Joop en die andere twee. De eerste prijs!

De spelenprijs was voor nieuwkomer Dirk de Graaf en wist u trouwens dat we verrijkt zijn met vier nieuwe leden. De poedelprijs was dit keer voor tante Frida. Alle winnaars werden bekroond met een waardebon, dat volgens Wimmie niet allemaal van het budget gegaan is. Maar wie ben ik? Als het weer had meegewerkt had het bestuur nog meer in petto , maar daar was het helaas te nat voor.Wimmie, u weet wel kon niemand in het bestuur vinden, die wilde vertellen wat we te eten kregen. Toen ik zei dat het om het verslag ging, wist ik één man te overreden. Na een toespraak wist iedereen dat het om barbequeën ging. Dat was naar ieders maag, want de knor zat er goed in. Iedereen wist wat hij of zij mocht gebruiken, maar daar is nogal wat mee misgegaan.(lieden, beter opletten voortaan) Iedereen leek uitgehongerd, want de ren naar de tafel was groot. Zelfs tante Geert, tante Joop en tante Frida, die zich niet zo voorop plaatsen, waren erbij. De thuisreis werd weer aanvaard. Het was een dag om op terug te kijken en nu een lang weekend om naar toe te leven in geluk en gezondheid.

DIT WAS WEER UW SPECIALE VERSLAGGEVER,

WIMMIE